

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i té efectes per a les declaracions que es presentin a partir del dia 1 de gener de 2007, llevat del que disposa l'article 1 que té efectes per a les declaracions corresponents als períodes de declaració que s'iniciïn a partir del dia 1 d'abril de 2007.

Madrid, 26 d'octubre de 2006.–El vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, Pedro Solbes Mira.

ANNEX

Dades mínimes que s'han d'incloure en el justificant de l'ingrés en els casos de domiciliació bancària del pagament

Data de l'operació: (la que sigui procedent.)

Codificació entitat, sucursal i número de compte (CCC):

Entitat emissora: codi NNNNN.

Concepte: (el que sigui procedent d'acord amb el grup de models a què correspongui el model que remeti l'AEAT els quals es recullen en el camp següent).

- Retencions i ingressos a compte.
- Impost sobre la renda de les persones físiques.
- Impost sobre societats.
- Impost sobre la renda de no residents.
- Impost sobre el valor afegit.

Model tributari: (el que sigui procedent).

- 110, 115, 117, 123, 124, 126, 128.
- 130.
- 202.
- 213, 214, 215, 216.
- 300, 311, 370, 371.

Exercici: (el que sigui procedent).

Període: (el que sigui procedent dels següents).

- trimestral: 1T, 2T, 3T, 4T.
- model 202: 1P, 2P, 3P.
- models 213 i 214: 0A.

Identificació del contribuent:

–NIF: XXXXXXXXXXXX o XXXXXXXXXXXX

–Cognoms i nom o raó social: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Número de justificant: NNNNNNNNNNNN N

Import: NNNNNNNNNNNN, NN euros.

Llegenda:

«Aquest deute per domiciliació té els efectes alliberadors envers el Tresor Públic que assenyala el Reglament general de recaptació.»

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

19219 *APLICACIÓ provisional de l'Intercanvi de cartes, de 9 de juny i 3 de juliol de 2006, relatiu a la creació d'una Comissió intergovernamental hispano-francesa per proposar una selecció de projectes d'autopistes del mar entre Espanya i França. («BOE» 265, de 6-11-2006.)*

Magdalena Álvarez Arza
Ministra de Foment

Madrid, 3 de juliol de 2006

Senyor Ministre,

Tinc l'honor d'acusar recepció de la vostra carta de 9 de juny de 2006, el text de la qual és el següent:

«Estimada Senyora Ministra:

Tinc l'honor de proposar-vos, en nom de la República Francesa, l'Acord adjunt, referent a la creació d'una Comissió intergovernamental hispano-francesa d'autopistes del mar.

ACORD SUBSCRIT EN FORMA D'INTERCANVI DE CARTES ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA FRANCESA, REFERENT A LA CREACIÓ D'UNA COMISSIÓ INTERGOVERNAMENTAL HISPANO-FRANCESA PER PROPOSAR UNA SELECCIÓ DE PROJECTES D'AUTOPISTES DEL MAR ENTRE ESPANYA I FRANÇA

El Regne d'Espanya i la República Francesa, d'ara endavant denominats les «parts», tenint en compte el creixement dels fluxos transpirinencs per carretera;

Convençuts de la necessitat d'establir autopistes del mar per contribuir a reduir el trànsit en els grans eixos viaris i en les zones sensibles, en especial en la travessia dels Pirineus, mitjançant una transferència significativa de vehicles pesants de la carretera cap a la via marítima;

Considerant l'interès d'impulsar el transport marítim com a forma de transport complementari al transport terrestre en una lògica d'ordenació del territori i d'un transport sostenible;

Convençuts que la posada en marxa d'autopistes del mar contribueix a millorar l'eficàcia de la cadena de transport marítimoterrestre;

Tenint en compte el Llibre Blanc de la Comissió Europea de 12 de setembre de 2001 «La política europea de transports amb vista al 2010: l'hora de la veritat», i la Decisió de 29 d'abril de 2004 per la qual es revisen les orientacions per al desenvolupament de la xarxa transeuropea de transport (RTE-T) que inclou les autopistes del mar entre els projectes prioritaris d'interès comú amb vocació d'emprendre's ràpidament;

Considerant les resolucions aprovades en ocasió de la Cimera Hispano-francesa de Saragossa de 7 de desembre de 2004, i la Declaració d'intencions signada a Barcelona el 17 d'octubre de 2005,

Han convingut:

Article 1. *Definició.*

Segons el present Acord, el terme «autopista del mar» designa una oferta de transport intermodal porta a porta que permeti una transferència modal significativa mitjançant la concentració de fluxos de mercaderies en itineraris

marítims, sense distorsió de competència contrària a l'interès comú. Aquest servei de transport marítimoterrestre internacional s'ha de dedicar principalment al transport intracomunitari de mercaderies. Pot consistir en la millora de les connexions marítimes existents o en la creació de noves connexions que presentin una alta relació qualitat/cost i que siguin viables en un termini determinat, regulars i freqüents.

Article 2. *Objecte.*

Les parts volen disposar d'una proposta de selecció de projectes d'autopistes del mar. A aquest efecte, acorden la creació d'una Comissió intergovernamental hispano-francesa d'autopistes del mar, d'ara endavant denominada «Comissió intergovernamental».

La proposta de selecció de projectes s'ha d'elaborar respectant les normes del dret comunitari, a partir dels resultats d'una convocatòria internacional de propostes «ad hoc», i basada en els principis i criteris següents:

La convocatòria no ha de designar «a priori» els ports que puguin estar involucrats;

És un criteri de selecció fer escala almenys en un port espanyol i almenys en un port francès situat a la façana atlàntica –Manxa– Mar del Nord. Aquests ports han de ser de la categoria A, definida a l'article 11.2 de la RTE-T com els ports marítims d'importància internacional amb un volum anual de trànsit total igual o superior a 1,5 milions de tones de mercaderies o 200.000 passatgers que, llevat d'impossibilitat, estan connectats amb elements terrestres de la RTE-T;

La freqüència del servei marítim s'ha de tenir en compte com a criteri crucial per respondre a l'objectiu de transferència modal significativa;

Els projectes s'han d'avaluar tenint en compte la transferència modal i, més en general, els avantatges que se'n pugui esperar per a la societat;

L'eficàcia de les operacions i dels serveis portuaris s'ha de tenir en compte com un criteri de qualitat dels projectes.

En cas que les dues parts convinguin a seleccionar un o diversos projectes, la decisió ha de ser objecte d'un acord internacional, l'aprovació del qual està subjecta a l'autorització de les instàncies competents de les dues parts.

Les parts volen disposar d'una proposta de selecció de projectes d'autopistes del mar en un termini prou breu perquè l'Acord esmentat en el paràgraf anterior permeti la posada en funcionament d'un servei d'autopistes del mar el 2007.

Article 3. *Competències.*

Correspon a la Comissió intergovernamental:

l'elaboració el 2006 d'un projecte d'acord intergovernamental que prevegi els compromisos financers de les parts en els projectes, i les modalitats de seguiment durant la seva fase operativa;

l'organització, la realització i el seguiment del procés de selecció de projectes. En aquest àmbit, està encarregada d'elaborar el projecte de plec de clàusules generals i de convocar el concurs públic el 2006; d'examinar les propostes i de proposar una selecció de projectes als dos governs;

la proposta d'estudis necessaris per a la posada en marxa dels projectes d'autopistes del mar, així com el seguiment i l'avaluació;

l'estudi i la proposta de mesures susceptibles d'afavorir la realització i l'èxit dels projectes d'autopistes del mar.

Article 4. *Relacions amb les entitats territorials i les instàncies comunitàries.*

La Comissió intergovernamental està facultada, en el marc de la seva missió, per formalitzar tots els contactes que consideri necessaris amb les instàncies comunitàries. Les delegacions de cada part, al seu torn, han de garantir els contactes necessaris amb les seves entitats territorials implicades.

Article 5. *Col·laboració amb les administracions, els experts i els organismes.*

Per a l'exercici de la seva missió, la Comissió intergovernamental pot comptar amb la col·laboració de les administracions de cada part.

En funció de les necessitats, pot recórrer a qualsevol organisme o expert elegit per aquesta i, en concret, a qualsevol dels interventors en la cadena de transport marítimoterrestre, o els seus representants.

Article 6. *Composició.*

La Comissió intergovernamental té una composició paritària, consistent en dues delegacions designades pel Regne d'Espanya i la República Francesa, respectivament.

Cada delegació consta de sis membres.

La delegació espanyola es compon de dos representants de Ports de l'Estat, un dels quals és el cap de la delegació, un representant de la Direcció General de la Marina Mercant, un representant del Ministeri de Foment, un representant del Ministeri d'Afers Exteriors i un representant del Ministeri d'Economia.

La delegació francesa inclou un representant del Ministeri d'Afers Exteriors, tres representants del Ministeri de Transports, de l'Equipament, de Turisme i del Mar, que inclouen el cap de delegació, un representant del Ministeri de Medi Ambient i un representant del Ministeri d'Hisenda.

Article 7. *Presidència.*

El cap de cadascuna de les delegacions ha d'ocupar alternativament, i per un espai de sis mesos, la presidència de la Comissió intergovernamental.

Article 8. *Reglament intern.*

La Comissió intergovernamental ha d'establir el seu reglament intern. S'hi pot establir la creació de grups de treball.

Article 9. *Resolució de discrepàncies.*

Les discrepàncies relatives a la interpretació o a l'aplicació del present Acord s'han de dirimir per via diplomàtica.

Article 10. *Durada i entrada en vigor.*

El present Acord s'aplica de forma provisional des del moment de la recepció de l'última de les presents cartes i entra en vigor en la data de recepció de l'última notificació per la qual es comuniqui el compliment dels requisits interns de cadascuna de les parts.

Aquest Acord està vigent fins a l'entrada en vigor de l'Acord que preveu l'article 2, llevat que una de les parts, a reserva d'un preavís d'un any notificat per via diplomàtica, el denunciï.

Us agrairé que em comuniquieu si les disposicions anteriors reben la vostra aprovació. En cas afirmatiu, el present escrit i la seva resposta constitueixen conjuntament l'Acord relatiu a la creació d'una Comissió intergovernamental hispano-francesa d'autopistes del mar.

Permeteu-me que us reiteri la meua més alta consideració.

Dominique Perbén.»

Em plau comunicar-vos que el text anterior té l'aprovació del meu Govern i us demano que el considereu juntament amb la present carta com l'Acord entre el Regne d'Espanya i la República Francesa referent a la creació d'una Comissió intergovernamental per a la selecció de projectes d'autopistes del mar entre Espanya i França.

Us demano, Senyor Ministre, que accepteu l'expressió de la meua més alta i distingida consideració.

El present Bescanvi de cartes s'aplica provisionalment a partir del 12 de juliol de 2006, data de recepció de l'última de les cartes, segons s'estableix a l'article 10.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 20 de setembre de 2006.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

19345 *APLICACIÓ provisional del Conveni d'extradició entre el Regne d'Espanya i la República Islàmica de Mauritània, fet el 12 de setembre de 2006. («BOE» 267, de 8-11-2006.)*

CONVENI D'EXTRADICIÓ ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA ISLÀMICA DE MAURITÀNIA

El Regne d'Espanya i la República Islàmica de Mauritània,

Animats pel desig de mantenir i reforçar els vincles que uneixen els dos països i, en particular, de regular les seves relacions en l'àmbit de l'extradició, han decidit concertar a aquest efecte el present Conveni, i convenen en les disposicions següents:

TÍTOL I

Disposicions generals

ARTICLE 1

Obligació de concedir l'extradició

Les parts contractants es comprometen a lliurar-se recíprocament, de conformitat amb les normes i en les condicions que preveu el present Conveni, les persones que es troben en territori d'un dels dos estats i siguin processades o condemnades per les autoritats judicials de l'altre Estat.

ARTICLE 2

Fets que donen lloc a extradició

Són objecte d'extradició:

1. Les persones que siguin processades per fets que, segons les legislacions de les parts contractants, estiguin castigats amb una pena privativa de llibertat d'un any de durada com a mínim.
2. Les persones que, per fets penats per la legislació de l'Estat requerit, siguin condemnades en judici contra-

dictori o en rebel·lia pels tribunals de l'Estat requeridor a una pena privativa de llibertat de sis mesos de durada com a mínim.

Si la sol·licitud està fonamentada en una condemna dictada en rebel·lia, l'extradició es concedeix únicament quan la part requeridora es compromet a tornar a sotmetre a judici contradictori la persona l'extradició de la qual se sol·licita.

TÍTOL II

Motius per denegar obligatòriament l'extradició

ARTICLE 3

No extradició dels nacionals

Les parts contractants no concedeixen l'extradició dels seus nacionals respectius.

La condició de nacional s'aprecia en relació amb el moment en què s'hagi comès el delictes pel qual se sol·licita l'extradició.

No obstant això, la part requerida es compromet a procedir judicialment, en la mesura que tingui competència per jutjar-los, contra els seus propis nacionals que hagin comès en el territori de l'altre Estat infraccions castigades com a delictes en els dos estats, quan l'altra part li transmeti per via diplomàtica una sol·licitud d'iniciació d'actuacions judicials acompanyada dels expedients, documents, objectes i informacions que tingui en poder seu. S'ha d'informar la part requeridora del resultat que hagi tingut la seva sol·licitud.

ARTICLE 4

Delictes polítics

No es concedeix l'extradició si la infracció per la qual se sol·licita és considerada per la part requerida delictes polític o delictes connex amb un d'aquesta naturalesa.

Als efectes d'aquest article, no tenen la consideració de delictes apolítics els delictes de terrorisme.

ARTICLE 5

Delictes militars

No es concedeix l'extradició si el delictes pel qual se sol·licita l'extradició constitueix un delictes estrictament militar, d'acord amb les lleis de la part requerida.

ARTICLE 6

Prescripció dels fets

Es denega l'extradició en cas que l'acció o la pena hagi prescrit conforme a la legislació vigent de l'Estat requeridor o de l'Estat requerit en el moment que l'Estat requerit rebí la sol·licitud.

ARTICLE 7

Lloc del delictes

Es denega l'extradició si els fets pels quals se sol·licita s'han comès a l'Estat requerit.